

عنوان مقاله:

نقد بینامتنی سه اثر ادبی مسخ، کوری و کرگدن

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

قدرت اله طاهری - دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

در تاریخ ادبیات جهان، همیشه نویسندگانی بودند که آثار ادبی را جایگاهی برای بیان موقعیت انسان در جامعه خود می پنداشتند و سعی آنان بر این بود که موقعیت انسان را در طبیعت و جهان پیرامونش تبیین، و او را از خطرهای احتمالی باخبر کنند. از سویی جهان امروز، به واسطه تحولات فناورانه پرشتاب و ناپایداری های ایدئولوژیک، دنیایی است مضطرب، پرتنش و بی هویت. هجوم عناصر عالم ماشینی در زندگی بشر و همچنین همراهی انسان با شاخصه های سرد جهان امروز، بین او و اخلاقیات و معنویات فاصله انداخته و آرام آرام او را در فضای بحرانی شدیدی وارد کرده است. در اینجا است که برخی نویسندگان آثار ادبی سعی می کنند با بیان این واقعیت و نیز استفاده از شگردهای هنری در بحرانی تر نشان دادن موقعیت انسان در اوضاع کنونی، او را به فطرت خود بازگردانند و از خطر حاکم بر جامعه آگاهی بخشند. از میان این نویسندگان بزرگ، کافکا، یونسکو و ساراماگو به بحران انسان کنونی در جهان مدرن و پسامدرن آگاهی یافته و آن را در آثار خویش، یعنی مسخ، کرگدن و کوری تبیین کرده اند. این مقاله با رهیافت بینامتنی، این سه اثر را در ساختار و درون مایه بررسی می کند و ارتباط نشانه شناسیک آن ها را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

Intertextuality, Metamorphosis, Blindness, Rhinoceros, بینامتنیت, مسخ, کوری, کرگدن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837392>

